

Bài giảng: Phúc âm tin lành

(Kinh Thánh Tiếng Việt Bản Truyền Thống Hiệu Đính 2010)

Anh chị em yêu mến trong Chúa,

Dù là tín đồ hay không người tin, khi chúng ta nhìn vào sự phát triển của thế giới, tất cả chúng ta đều đi đến kết luận rằng có điều gì đó không ổn với thế giới này. Về mặt lý thuyết thì có đủ thức ăn cho mọi người. Sản xuất lương thực hiện nay có thể nuôi sống 13 tỷ người, nhưng hơn 650 triệu người đang bị đe dọa trực tiếp bởi đói, mặc dù chỉ có hơn 8 tỷ người trên thế giới. Người ta nói về giá trị của sự sống, nói là chúng ta không nên ăn thịt động vật vì tôn trọng sự sống, trong khi trên toàn thế giới có hơn 70 triệu trẻ em bị giết mỗi năm trong bụng mẹ mà do bị phá thai. V.v.

Đức Chúa Trời của chúng ta, là Đấng Tạo Hóa trời đất, Cha toàn năng và thương xót của Đức Chúa Jêsus, đã đứng khi Ngài phán.

Giê-rê-mi 30:12 ¹² Đức Giê-hô-va phán như vầy: Vết thương người không chữa được, dấu vết người nặng lắm.

Xã hội loài người càng rời xa trật tự của Đức Chúa Trời, nó càng tự hào về các thuộc tính mình như hiện đại, chủ nghĩa thế giới hoặc là nhân đạo.

Vài tuần nữa thôi, thế giới phương Tây sẽ tổ chức một lễ hội ăn mừng để tôn vinh sự chết, cụ thể là Halloween. Thưa anh chị em, cách đây vài năm, chính tôi là một trong những người cử hành hội này một cách không suy nghĩ. "Vui thôi mà." "Chúng ta đừng đàng hoàng quá và đừng sâu ý quá." Nhưng họ thực sự đang ăn mừng điều gì? Họ ăn hội sự chết. Không phải nhiều người đang làm mọi thứ có thể để có thể sống lâu hơn sao? Chẳng phải Đức Chúa Jêsus đã đến để lấy đi quyền lực của sự chết sao? Đức Chúa Jesus không phải là cuộc sống sao? Vậy tại sao chúng ta ăn mừng sự chết?

Chúng ta có hiểu " Vết thương không chữa được, dấu vết nặng lắm" của chúng ta không?

Dù dài hay ngắn, mỗi chúng ta đều phải đối mặt với tình trạng thực sự của mình. Và một quy tắc dựa trên kinh nghiệm được áp dụng là: Chúng ta càng gần với Đức Chúa Trời, chúng ta càng được phép nhận ra nhiều ô uế trong chính mình. Bởi vì, chúng ta không trở thành tốt hơn sau chúng ta tin vào Đức Chúa Jêsus.

Ánh sáng của Đức Chúa Trời tiết lộ những ẩn giấu ô uế trong chúng ta. Những người trong chúng ta đã trải nghiệm ân điển này của Đức Chúa Trời sẽ hiểu câu này:

Luca 5:8 ⁸ Si-môn Phi-e-rơ thấy vậy, liền sấp mình xuống ngang đầu gối Đức Chúa Jêsus, mà thưa rằng: Lạy Chúa, xin ra khỏi tôi, vì tôi là người có tội.

Chúng ta cũng thường đi vào ánh sáng để nhìn thấy mọi thứ, phải không? Chẳng phải Chúa Giê-su chúng ta là ánh sáng của thế gian chiếu vào sâu thẳm của bóng tối chúng ta sao?

Các anh chị em yêu mến trong Chúa, nếu Chúa muốn, thì hôm nay chúng ta có thể nghe Phúc Âm tin lành tuyệt vời của Đức Chúa Trời.

Chúng ta hãy đọc Êsai 59:1-15

¹ Này, tay Đức Giê-hô-va chẳng trở nên ngắn mà không cứu được; tai Ngài cũng chẳng nặng nề mà không nghe được đâu. ² Nhưng ấy là sự gian ác các người làm xa cách mình với Đức Chúa Trời; và tội lỗi các người đã che khuất mặt Ngài khỏi các người, đến nỗi Ngài không

nghe các người nữa. ³ Vì tay các người đã ô uế bởi máu, ngón tay các người đã ô uế bởi tội ác; môi các người nói dối, lưỡi các người làm bầm sự xấu xa. ⁴ Trong các người chẳng có ai lấy lễ công bình mà kêu rêu; chẳng có ai lấy điều chân thật mà đối nại. Hết thấy đều cậy sự hư không, nói lời dối trá, mưu mang điều ác và để ra tội trọng. ⁵ Họ ấp trứng hổ mang và dẹt màng nhện; ai ăn những trứng đó sẽ chết, và nếu một cái trứng giập ra, sẽ nở thành rắn lục. ⁶ Những màng họ không dùng làm áo được, không thể mặc được hàng họ đã dẹt ra; công việc họ là công việc đáng tội, tay họ làm những việc hung tàn. ⁷ Chân họ chạy đến điều ác, nôn nả làm đổ máu vô tội; tư tưởng họ là tư tưởng gian tà, sự phá hại diệt vong là ở trên đường lối họ. ⁸ Họ không biết đường bình an, trong đường họ đi không có sự công nghĩa. Họ tự làm những lối quanh quẹo: ai đi trong đó thì chẳng biết sự bình an! ⁹ Vậy nên sự công bình đã cách xa chúng ta, sự nhân nghĩa cũng không theo kịp chúng ta. Chúng ta trông mong sự sáng, mà sự tối tăm đây này, trông mong sự sáng láng, mà đi trong u ám. ¹⁰ Chúng ta đi dọc theo tường như người mù; rờ rẫm như người không có mắt; đúng trưa mà vấp chân như chạng vạng; giữa những kẻ mạnh mẽ mà mình như người chết. ¹¹ Chúng ta cứ rên siết như con gấu, và rầm rì như chim bồ câu; trông sự công bình, mà nó không đến, đợi sự cứu rỗi, mà nó cách xa! ¹² Phải, sự phạm phép chúng tôi đã thêm nhiều trước mặt Ngài, tội lỗi chúng tôi làm chứng nghịch cùng chúng tôi. Vì sự phạm phép chúng tôi ở cùng chúng tôi, và chúng tôi biết sự gian ác mình. ¹³ Chúng tôi đã bần nghịch, chối Đức Giê-hô-va, và trở lòng chẳng theo Đức Chúa Trời mình. Chúng tôi nói sự bạo ngược và phản loạn, mưu mang những lời giả dối trong lòng và nói ra! ¹⁴ Cho nên sự công bình trở lui lại, sự nhân nghĩa đứng xa; vì lẽ thật vấp ngã giữa đường phố, và sự ngay thẳng chẳng được vào. ¹⁵ Lễ thật đã không còn, ai lánh điều dữ thì phải cướp bắt.

Đó là tôi. Đó là chúng ta.

Chúng ta được sinh ra trong tội lỗi, sống trong tội lỗi, và có tội lỗi xuyên suốt trong chúng ta. Đức Chúa Trời làm chứng rõ ràng rằng chúng ta không thể cải thiện bản thân để thoát khỏi tội lỗi.

Dù là việc làm, mưu mang điều ác và để ra tội trọng, và ấp trứng hổ mang và dẹt màng nhện

Hoặc suy nghĩ: tư tưởng họ là tư tưởng gian tà

Hoặc những đường đi: Họ không biết đường bình an

Có ai trong chúng ta không thấy mình trong tình huống này không? Ai không thấy thì nên cầu xin Đức Chúa Jêsus cho nhận ra tội lỗi. Bởi vì nếu chúng ta nghĩ rằng chúng ta trong sạch, chúng ta vẫn chưa hiểu điều này:

Mathiơ 9:12 ¹² Đức Chúa Jêsus nghe điều đó, bèn phán rằng: Chẳng phải là người khỏe mạnh cần thầy thuốc đâu, song là người có bệnh.

LẠC ĐỀ

Một lưu ý về điều này, bởi vì Đức Chúa Trời bày tỏ chính Ngài cho chúng ta qua Kinh Thánh và Kinh Thánh nói chung là Khải-huyền của Chúa Jêsus: Nếu chúng ta lấy lời phán của Đức Chúa Trời từ Xuất Ê-díp-tô Ký 15:26:... vì ta là Đức Giê-hô-va, Đấng chữa bệnh cho người. thì chúng ta nhận ra, trong số những điều khác, rằng lời hứa của Y-sơ-ra-ên trong thể gian và trong thân thể, lời hứa của giao ước mới xảy ra qua huyết của Đức Chúa Jêsus trong tâm linh và linh hồn. Sự chữa lành thể xác trong giao ước thứ hai không còn được dạy sau thời kỳ Sứ đồ. Vì mỗi sự chữa lành là một ơn tứ của riêng, theo I Cô-rinh-tô 12:9 ⁹ Bởi một Đức Thánh Linh, cho người này được đức tin; cũng bởi một Đức Thánh Linh ấy, cho kẻ kia được ơn chữa tật bệnh;

(những ơn tứ chữa lành từng mỗi bệnh tật // D **Gnadengaben** der Heilungen // E: **gifts** of healing)

Nếu không, Phao-lô sẽ không phải viết thư cho đồng nghiệp yêu quý của mình là Ti-mô-thê.

1 Ti-mô-thê 5:23 ²³ Đừng chỉ uống nước luôn; nhưng phải uống một ít rượu, vì có tì vị con, và con hay khó ở.

Phao Lô, người đã thực hiện các phép lạ trong thời gian Công-vụ Sứ đồ, sau đó không còn có thể thực hiện những sự chữa lành này vào cuối thời gian Sứ đồ. Tôi nói điều này để chúng ta không trôi dạt vào mê tín dị đoan. Tất nhiên, Đức Chúa Trời cũng có thể tạo ra phép lạ bây giờ, nhưng Ngài đã không hứa điều đó!

Ngay khi con người nhận ra rằng mình bị lạc lối một cách vô vọng, họ sẽ làm gì? Họ hay cố gắng tự giúp mình.

Chúng ta cũng không biết điều đó sao? Đến tu viện, làm điều gì đó gọi là "tốt", hiến tặng, làm thiện, v.v.

Điều này làm cho con người tốt hơn hay họ chỉ đánh lạc hướng bản thân khỏi sự ô uế và sự bị Đức Chúa Trời bỏ rơi thôi?

Chẳng phải con người thường có sự thôi thúc này sau khi đạt được các mục tiêu thế gian của họ hoặc thời gian thế gian của họ sắp kết thúc sao?

Chẳng phải các tôn giáo, cộng đồng và phong trào đang cố gắng mang lại ý nghĩa cho mọi người sao? Chúa nói gì?

¹⁰ Chúng ta đi dọc theo tường như người mù; rờ rẫm như người không có mắt; đúng trưa mà vấp chân như chạng vạng; giữa những kẻ mạnh mẽ mà mình như người chết.

Bởi vì chúng ta không thể chạy trốn khỏi cái ác. Cái ác không chỉ từ bên ngoài, nó ở trong trái tim chúng ta.

Mathiơ 15:18-20 ¹⁸ Song những điều bởi miệng mà ra là từ trong lòng, thì những điều đó làm dơ dáy người. ¹⁹ Vì từ nơi lòng mà ra những ác tưởng, những tội giết người, tà dâm, dâm dục, trộm cướp, làm chứng dối, và lộng ngôn. ²⁰ Ấy đó là những điều làm dơ dáy người...

Chúng ta có thể thay đổi tấm lòng của mình để tách mình ra khỏi sự ác trong chúng ta không? Để trở nên tốt hơn hay thực tốt hay không? Không.

Thi Thiên 33:15 ¹⁵ Ngài nắn lòng của mọi người, Xem xét mọi việc của chúng nó.

→ Chúa nắn (là thay) long chúng ta

Việc nhận ra tội lỗi không giúp ích cho chúng ta, cũng như những nỗ lực của chính chúng ta không giúp ích.

Sau đó thì sao? Không phải nhiều người tức giận sau đó vì tất cả sự nỗ lực hời hả không giúp ích gì cho họ sao? Chẳng phải có khi ham muốn trở nên mạnh mẽ hơn sao? → Ô tô, du thuyền, máy bay hoặc nhà cửa ngày càng lớn hơn. Cái gọi là thành tựu khổng lồ. Chúng có giúp con người không?

Hay nhiều người không trở nên sùng đạo hơn, thậm chí cuồng tín hơn? thiên định, đi tu, đánh bom tự sát, v.v. Họ có giúp đỡ mọi người không?

¹¹ Chúng ta cứ rên siết như con gấu, và rầm rì như chim bồ câu;

Nhưng ai được phép nhận ra rằng chúng ta bất lực không?

... trông sự công bình, mà nó không đến, đợi sự cứu rỗi, mà nó cách xa! ¹² Phải, sự phạm phép chúng tôi đã thêm nhiều trước mặt Ngài, tội lỗi chúng tôi làm chứng nghịch cùng chúng tôi. Vì sự phạm phép chúng tôi ở cùng chúng tôi, và chúng tôi biết sự gian ác mình. ¹³ Chúng tôi đã bện nghịch, chối Đức Giê-hô-va, và trở lòng chẳng theo Đức Chúa Trời mình. Chúng tôi nói sự bạo ngược và phản loạn, mưu mang những lời giả dối trong lòng và nói ra!

Bản thân chúng ta, nếu dù chúng ta được phép nhận ra điều đó, vẫn không có sự cứu rỗi. Vì là sự gian ác các người làm xa cách mình với Đức Chúa Trời; và tội lỗi các người đã che khuất mặt Ngài khỏi các người, đến nỗi Ngài không nghe các người nữa.

Chúng ta tưởng tượng một thế giới không có sự cứu rỗi của Đức Chúa Jêsus. Chúng ta được phép nhận ra rằng chúng ta đang lạc lối. Sau đó, chúng ta dồn tất cả sức lực của mình để tìm cách vượt qua cái gọi là "làm điều tốt". Để sau đó có thể nhận ra rằng ngay cả điều đó cũng không cứu được chúng ta. Sau đó thì sao?

Bây giờ chúng ta có nhận ra rằng không có nỗ lực nào của chúng ta có thể cứu chúng ta không?

→ Không phải việc làm của mình, không phải tôn giáo, không phải nỗ lực của riêng mình
Bây giờ chúng ta có nhận ra rằng không một con người nào có thể cứu một người khác không?

→ Không có thầy hay ai khác

Bây giờ chúng ta có thấy rằng chúng ta cần một vị cứu tinh không? Cảm tạ Chúa vì chúng ta có một Đấng Cứu Rỗi.

Giăng 3:16 ¹⁶ Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian, đến nỗi đã ban Con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư mất mà được sự sống đời đời.

Bây giờ chúng ta nhìn vào sự cứu rỗi kỳ diệu của Đức Chúa Trời khi chúng ta tiếp tục đọc Êsai 59

Êsai 59:15-21 ...Đức Giê-hô-va thấy không có sự công bình thì chẳng đẹp lòng, ¹⁶ thấy không có người, chẳng ai cầu thay, thì lấy làm lạ lùng. Ngài bèn dùng chính cánh tay mình đem sự cứu rỗi đến; lấy sự công bình mình mà nâng đỡ. ¹⁷ Ngài mặc sự công bình làm giáp, đội sự cứu rỗi trên đầu làm mũ trụ; lấy sự báo thù làm áo mà bận, lấy sự sốt sắng làm áo tơ mà choàng mình. ¹⁸ Ngài báo trả cho người ta tùy việc họ làm: sự thanh nộ cho kẻ đối địch Ngài, sự báo oán cho kẻ thù nghịch; Ngài sẽ báo trả các cù lao. ¹⁹ Người ta sẽ kính sợ danh Đức Giê-hô-va từ phương tây, và sự vinh hiển Ngài từ phương mặt trời mọc lên; vì Ngài sẽ đến như sông tràn đầy bởi hơi Đức Giê-hô-va thổi giục. ²⁰ Đấng Cứu chuộc sẽ đến Si-ôn, đến cùng những kẻ thuộc về Gia-cốp, là kẻ bỏ tội lỗi, Đức Giê-hô-va phán vậy.

²¹ Đức Giê-hô-va phán: Về phần ta, này là giao ước ta đã lập với họ. Thần ta ở trên người, cả đến những lời ta đã đặt nơi miệng người, sẽ chẳng lìa khỏi miệng người, miệng dòng dõi người, và miệng dòng dõi của dòng dõi người, từ bây giờ cho đến đời đời! Đức Giê-hô-va phán vậy.

Bây giờ chúng ta có hiểu tại sao tất cả các tôn giáo khác đều thuộc về ma quỷ không? Không tôn giáo nào có một vị cứu tinh!

Và tin lành giáo hay thiên chúa giáo, khi không công nhận Đức Chúa Jêsus là Đức Chúa Trời thì sao? Khi không công nhận Đức Chúa Jêsus thì tôn giáo này có một vị cứu tinh không? Bây giờ chúng ta nhận biết được tại sao ma quỷ khẳng khẳng muốn con người không tin vào danh Đức Chúa Jêsus không? Danh Chúa Giê-su đang bị tấn công vì đó!

Thật tuyệt vời khi bây giờ chúng ta có thể nhận ra rằng Đức Chúa Jêsus cũng là cánh tay của Đức Chúa Trời và sự công bình của Đức Chúa Trời, phải không?

Ngài bèn dùng chính cánh tay mình đem sự cứu rỗi đến; lấy sự công bình mình mà nâng đỡ.

Bây giờ chúng ta có hiểu tại sao chúng ta cần phải ở trong Đấng Christ phải không? Chỉ trong Đấng Christ chúng ta mới có được sự công bình của Đức Chúa Trời mà thôi.

Nhưng đừng quên rằng chúng ta phải thông qua Chúa. Chỉ bằng cách kêu cầu sự giúp đỡ với danh Đấng Cứu Thế, chúng ta mới đến được sự cứu rỗi.

Giăng 14:6 ⁶ Vậy Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Ta là đường đi, lẽ thật, và sự sống; chẳng bởi ta thì không ai được đến cùng Cha.

và

Giăng 10:7 ⁷ Đức Chúa Jêsus lại phán cùng họ rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng các ngươi, ta là cửa của chiên.

Chỉ qua sự hy sinh của Chúa và lời cầu nguyện lên Danh của Ngài mà chúng ta mới đi qua cánh cửa được.

Điều gì xảy ra khi chúng ta được Ngài cứu rỗi?

sự thanh nộ cho kẻ đối địch Ngài, sự báo oán cho kẻ thù nghịch

Ai là kẻ đối địch và kẻ thù nghịch của Ngài?

Ác quỷ? Vâng, bởi vì Sa-tan có nghĩa là kẻ thù nghịch. Nhưng ở đây Lời Đức Chúa Trời nói về nhiều kẻ đối địch và kẻ thù nghịch. Họ là ai?

Không phải chúng ta là những người nuôi dưỡng sự gian ác trong lòng chúng ta sao, chúng ta cũng chính là kẻ đối địch và kẻ thù nghịch của Ngài sao?

Nhưng Chúa của chúng ta muốn ngự trong lòng chúng ta.

Ê-phê-sô 3; 17 ¹⁷ đến nỗi Đấng Christ nhân đức tin mà ngự trong lòng anh em;

Vì Ngài thanh sạch, nên Ngài phải làm gì với long chúng ta?

Mathiơ 3:12 ¹² Tay Ngài cầm nia mà dề thật sạch sân lúa mình, và Ngài sẽ chứa lúa vào kho, còn rơm rạ thì đốt trong lửa chẳng hề tắt.

Anh chị em yêu mến trong Chúa, chúng ta đừng chúng ta không nghĩ cao về bản thân mình khi Đức Chúa Trời viết:

Khải huyền 1:6...và làm cho chúng ta nên nước Ngài, nên thầy tế lễ của Đức Chúa Trời là Cha Ngài, đáng được sự vinh hiển và quyền năng đời đời vô cùng! A-men.

(được phong làm vua và thầy tế lễ // D: zu Königen und Priestern gemacht // E: made us kings and priests)

Trong bối cảnh này, nó chỉ có thể có nghĩa là chúng ta làm vua cai trị tội lỗi với tư cách là những tội lỗi đã bị Chúa đánh bại trước đây. Vinh quang cho Ngài!

I Cô-rinh-tô 15:55-57 ⁵⁵ Hỡi sự chết, sự thắng của mày ở đâu? Hỡi sự chết, cái nọc của mày ở đâu? ⁵⁶ Cái nọc sự chết là tội lỗi, sức mạnh tội lỗi là luật pháp. ⁵⁷ Nhưng, tạ ơn Đức Chúa Trời đã cho chúng ta sự thắng, nhờ Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta.

Do đó, Chúa Jesus là An-pha và Ô-mê-ga, Đấng gồm tóm mọi sự trong mọi loài., (xem Ê-phê-sô. 1:23)

Cánh cửa đã sẵn sàng, con đường dẫn đến mục tiêu đã được định sẵn.

Sau đó, chúng ta đang ở trên con đường cũng là trong chính Ngài.

Câu hỏi bây giờ là, làm thế nào để chúng ta ở trên con đường?

Thần ta ở trên người, cả đến những lời ta đã đặt nơi miệng người, sẽ chẳng lìa khỏi miệng người, miệng dòng dõi người, và miệng dòng dõi của dòng dõi người, từ bây giờ cho đến đời đời! Đức Giê-hô-va phán vậy.

Thánh Linh và Lời của Ngài!
Như vậy, chúng ta ở trong Ngài.

Chúng ta có Thánh Linh của Đấng Christ không? Thánh Linh Làm Con, ¹⁵ Thật anh em đã chẳng nhận lấy thần trí của tôi mọi đặng còn ở trong sự sợ hãi; nhưng đã nhận lấy thần trí của sự làm con nuôi, và nhờ đó chúng ta kêu rằng: A-ba! Cha! ¹⁶ Chính Đức Thánh Linh làm chứng cho lòng chúng ta rằng chúng ta là con cái Đức Chúa Trời. (xem Rôma 8:15-16)

2 Cô-rinh-tô 13:5 ⁵ Chính anh em hãy tự xét để xem mình có đức tin chẳng. Hãy tự thử mình: Anh em há không nhận biết rằng có Đức Chúa Jêsus Christ ở trong anh em sao? Miễn là anh em không đáng bị bỏ.

Chúng ta có yêu Chúa Jesus không? Thánh Linh có lôi kéo chúng ta vào Lời Ngài không? Lời là yếu tố mà chúng ta được tái sinh với Thánh Linh qua Đức Chúa Trời.

Giăng 3:5 ⁵ Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng người, nếu một người chẳng nhờ nước và Thánh Linh mà sanh, thì không được vào nước Đức Chúa Trời.

Từ nước ở đây là Kinh Thánh / Lời Chúa như được viết

Ê-phê-sô 5:26 ²⁶ để khiến Hội nên thánh sau khi lấy nước rửa và dùng Đạo làm cho Hội tinh sạch,

(sau khi Ngài đã rửa sạch họ bằng cách rửa nước sạch bằng lời // D: Wasserbad im Wort // E: washing of water by the word)

Đó là lý do tại sao chúng ta phải sống bởi Lời. Vì

Phục-truyền Luật-lệ Ký 8:3 ³ Vậy, Ngài có hạ người xuống, làm cho người bị đói, đoạn cho ăn ma-na mà người và tổ phụ người chưa hề biết, để khiến người biết rằng loài người sống chẳng phải nhờ bánh mà thôi, nhưng loài người sống nhờ mọi lời bởi miệng Đức Giê-hô-va mà ra.

Amen